

lige så godt startede her og nu frem for at vente til sidste øjeblik.

Men det er også med glæde, vi kan konstatere, at der rent faktisk er sket nogle initiativer på dette område. Dansk Folkeparti har som bekendt lige indgået en aftale med regeringen og Kristeligt Folkeparti, hvor vi afsætter 50 mio. kr. til naturprojekter, og det ser jeg som en forbedring, fordi vi på den måde kan få mere skov og dermed en bedre sikring af vores grundvand.

Når man er med til at planlægge, hvordan naturen skal se ud, medfører det også en større naturbeskyttelse, som i særdeleshed bør koncentrerer om de sårbare områder. Når vi taler om naturen, mener jeg, at det er vigtigt, at alle parter er med i f.eks. Vandmiljøplan III, og derfor er det vigtigt, at den gamle forligskreds indser, at det er bedre at få et bredt forlig om Vandmiljøplan III og dermed en saglig debat på grundlag af de faktuelle oplysninger i stedet for at køre en ensopret debat. Derfor vil jeg gerne have miljøministerens tilkendegivelse her fra talerstolen af, at ministeren vil invitere alle Folketingets partier til forhandling om den nye vandmiljøplan.

Det iltsvind, vi har set her gennem sensommeren, er ikke et enestående tilfælde; selv i 1800-tallet var der det, man kaldte bundvendinger. Men det er vigtigt, at man laver en fremadrettet indsats mod iltsvind, og ikke bare i de danske farvande, men også i farvandene omkring Danmark, for det er jo et faktum, at en del af det kvælstof og fosfor, der er i de danske farvande, kommer fra andre lande. Lad os se på, hvad de tre arbejdsgrupper kommer frem til i deres arbejde, når de kommer i gang med at belyse problemstillingerne.

EU har også et ansvar i forbindelse med evalueringen af landbrugspolitikken. Det er vigtigt, at miljøet kommer til at spille en større rolle, når man fastsætter landbrugsstøtten, og at man får en landbrugsproduktion, hvor der tages hensyn til miljøet, og det bliver belønnet.

Med hensyn til det forslag, som ligger fra Enhedslisten, vil jeg sige, at jeg synes, det rejser en masse interessante problemstillinger; men når man har indgået en aftale, mener vi, at man skal overholde den aftale.

Som jeg var inde på før, bør iltsvind ikke forekomme i de danske fjorde og kystnære områder, som der står i forslaget. Det er ganske korrekt, men man så det også i 1800-tallet, så det er ikke et enestående tilfælde. Men selvfølgelig skal vi bekæmpe det.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Efter at have hørt hr. Jørn Dohrmanns tale står der stort set bare én sætning tilbage, som jeg kom til at tænke på, og det er kort og godt: Hvad vil Dansk Folkeparti? Der bliver sagt, at man vil nedbringe kvælstof- og fosforudledningen, og at der skal ske noget her og nu; men når det kommer til konkrete forslag til handlinger: Absolut ingenting.

Det kunne være rart, om man ganske kort fra Dansk Folkepartis side vil løfte sløret for, hvad det er, man vil. Er det udvaskningen af kvælstof fra landbruget, man tænker på? Og hvordan vil man gøre det? Hvad er den politiske holdning i Dansk Folkeparti?

Så bliver man hele tiden ved med at sige, at der har været bundvendinger i 1800-tallet. Ja, der var nogle ovre på den anden side af Bornholm bl.a.; i enkelte isolerede områder. Men det, der gør iltsvindet i dag enestående, er, at det er så omfattende og fatalt. Det forekommer i alle de indre danske farvande og ikke kun isoleret i enkelte dybe huller rundt omkring.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gøre hr. Dohrmann opmærksom på, at i det forslag, som Enhedslisten har fremsat, er der helt præcist taget hensyn til, at man aldrig ét hundrede procent kan sikre, at der ikke sker iltsvind. Det er faktisk meget omhyggeligt formuleret i forslaget, så derfor går jeg ud fra, at det kan Dansk Folkeparti forhåbentlig acceptere.

Med hensyn til bundvending og fiskedød i tidligere tider kan jeg huske, at jeg i slutningen af 1970'erne var med til at skrive en bog om forureningen af Østersøen og Nordsøen. På det tidspunkt forekom der enkelte tilfælde af iltsvind og fiskedød i vore farvande – ikke noget som det, vi har oplevet i de senere år, slet ikke, men det forekom altså på det tidspunkt. Så kom de berømte døde hummere i 1980'erne, og her begyndte problemet yderligere at tage fart.

Hr. Dohrmann har ret i, at der findes enkeltstående tilfælde, formentlig også helt tilbage i 1800-tallet. Men jeg går ud fra, at hr. Dohrmann og jeg er enige om, at kurven er stigende og i de senere år stejlt stigende med hensyn til fiskedød, og det er det, der gør umiddelbar handling helt nødvendig.